

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil gerne kvittere for, at De Konservative nu i det mindste går i dialog om det. De fleste gange, vi rejser kritikken, bliver man jo siddende og magter ikke at tage debatten her i salen.

Men hvad er virkelighedens verden? Man siger, at man vil gøre nogle særlige tiltag senere på året, men hvilke tiltag? Virkelighedens verden er, at man nu forringer forholdene for de mennesker, som er i gang med eller gerne vil ind i en servicejobordning. Det er rigtigt, at der ikke er kommet så mange ind i den, som vi kunne ønske os; det er fordi kommunerne ikke har gjort nok for det, men vi kan se, at den er ved at komme i gang nu.

Det vil sige, at alle over 48 år, som har en mulighed for at blive på arbejdsmarkedet, nu bliver udelukket. Hvad er alternativet? Hvad bliver det til med den politik, man gerne vil gennemføre? Og hvad er virkelighedens verden med hensyn til de fyringer, der er sket i statsapparatet? Jo, det er sådan, at over 50 pct. og måske nærmere 60 pct. af dem, der er fyret, er medarbejdere over 50 år. Det er virkeligheden, når vi snakker borgerlig-liberal politik over for de ældre medarbejdere og det grå guld.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Dette her vedrører jo ganske rigtigt det grå guld, men vi kan da ikke blive ved med at kalde dem det grå guld og samtidig sætte dem på særordninger. Det er jo netop erfaren arbejdskraft, dygtig arbejdskraft, og hvis vi bliver ved med at fastholde den gruppe arbejdsdygtige mennesker i specielle særordninger, sender vi et signal, der klart siger, at de er andenrangs medarbejdere, og det er de ikke. Vi kræver netop her få ligestilling på området.

Hr. Ole Sohn siger, at der netop er brug for dem inden for ældreomsorgen. Jamen hvis hr. Ole Sohn kigger på den demografiske udvikling, der er, og den mangel på arbejdskraft, der vil vise sig fremover på området, vil han jo se, at her er mulighed for at oprette mange ordinære arbejdspladser. Vil hr. Ole Sohn ikke synes, at det var bedre end at arbejde under en særordning?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til hr. Lars Barfoed vil jeg sige, at vejen til helvede er som bekendt brolagt med gyldne løfter, og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Lars Barfoed, om ikke han kan oplyse, hvordan aldersprofilen er i de fyringer, der i øjeblikket bliver gennemført inden for det offentlige område. Bliver der fyret bredt, eller er det lige præcis de ældre, som regeringen med sine nedskæringer har fået smidt ud af den offentlige sektor?

Der ligger et svar på det, og beskæftigelsesministeren kan eventuelt gå op og give det. Profilen er fuldstændig klar. På den ene side fører regeringen en politik, der smider de ældre ud af arbejdsmarkedet, og på den anden side vil man ikke gøre noget for at holde dem inden for. Konklusionen er entydig. Det er gyldne løfter, og dem tager vi til os, når de bliver indfriet. Men indtil videre er det det modsatte, der er sket.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Virkeligheden er, at den ordning, vi nedlægger nu, alligevel skulle være udfaset ved årets udgang. Virkeligheden er også, at den har været en skuffelse, for der skulle have været oprettet forventeligt omkring 10.000 job, men der er kun besat knap 3.000. Det er virkeligheden.

Det, oppositionen prøver nu, er at skabe en myte om, hvad der er regeringens politik, når det gælder seniorjob. Regeringen er stærkt interesseret i at skabe bedre muligheder for, at også den gruppe kan få fodfæste på arbejdsmarkedet, hvis de bliver arbejdsløse, og regeringen er naturligvis stærkt interesseret i, at den gruppe bliver længere på arbejdsmarkedet i det omfang, folk har energi og lyst til det. Det vil også komme til at fremgå af den handlingsplan, som bliver offentliggjort efter sommerferien.

Et af de forhold, man burde tage fat på, er, om hele arbejdsformidlingsindsatsen og aktiveringsindsatsen overhovedet er gearret til den aldersgruppe. Mit indtryk er, at de aktiveringstilbud, der tilbydes den gruppe, slet ikke matcher den kompetence og de evner og den energi, de pågældende har. Der er tale om, at vi skal ændre hele aktiveringsstrukturen, så der tages udgangspunkt i det enkelte menneske og derfor netop også i de forudsætninger, seniorgruppen har.

Der er altså masser af muligheder for at forbedre vilkårene for den gruppe, men nedlæggelsen af servicejobordningen har ingen betydning